

Новикова, за която сжщо споменахъ по-горѣ, че бѣше на банкета въ Westminster Hotel и на която тѣй сжщо трѣбаше да благодаримъ. Тя ни прие почти като свои съотечественици, сърадва ни и тя за извършената ни прѣзъ послѣднитѣ дни работа и въпрѣки всичкитѣ ѣ безпокойства отъ Биконсфилдовото правителство и отъ едно извѣстно въ Англия русофобство, даже и между нѣкои отъ либералитѣ, тя пакъ хранѣше надежда, че за България все ще стане сега нѣщо добро, че въ всѣки случай осждениятъ отъ всички днесъ турски режимъ нѣма вече да тежи на нея, както е тежелъ до сега. Отъ своя страна тя и устно, дѣто може, и съ перо, кога трѣба, нѣма, казваше, да прѣстане да работи въ нейна полза. Г-жа Новикова, родена Кирѣевъ, е извѣстна писателка и е обнародвала въ разни английски и френски списания и вѣстници не една и двѣ политически статии. Като такава, тя се радваше съ добро име въ по-високото въ Англия общество и между ученитѣ ѣ хора. Тя бѣше запозната съ по-виднитѣ английски държавни мжже, особено же съ Гладстона.

Тѣй се свърши и тоя день.

* *
*

29 септемврия (11 октомврия), срѣда.

Тоя день прѣди пладне ние получихме отъ Гладстона отговоръ на писъмцето ни, за което споменахъ по-горѣ. Г-нъ Гладстонъ ни казваше въ своето писъмце, че той самъ желае да дойде да ни види, та да му кажемъ, кога може да ни намѣри. Ние останахме толкозъ очудени отъ това писмо, че се почти усъмнихме въ неговата подлинность, но не сме имали право. Писмото бѣше дѣйствително отъ великия английски държавникъ и чловѣколюбецъ.